

[Arbejdsministeren.]

arbejdsministeriet, at det er undervisningsministeriets opfattelse, at personer, der varigt og i fuldt omfang er beskæftiget med undervisning inden for de af undervisningsministeriet administrerede uddannelsesformer, bør være omfattet af funktionærloven, og undervisningsministeriet peger herved på, at de gennem overenskomster tilvejebragte ansættelsesvilkår stort set mindst svarer til funktionærlovens. Men undervisningsministeriet har samtidig peget på, at der findes grupper af personer, der udøver undervisningsvirksomhed, men hvis arbejdsforhold netop er sådan, at det ikke vil være naturligt, at de henføres under funktionærloven. Herved tænkes i første række på løse vikarer og på timelærere ved aftenskoler og aftenhøjskoler.

De forhold, jeg her har nævnt, sammenholdt med funktionærlovens princip, hvorefter det er arbejdets art og ikke ansættelsesstedet, der er afgørende for spørgsmålet om funktionærstatus, samt endvidere den omstændighed, at undervisning er et vanskelig afgrænset begreb, må for mig som for det sagkyndige udvalgs flertal føre til, at det er betænkeligt at inddrage undervisningsvirksomhed under funktionærloven. Disse betæneligheder svækkes ikke af de bemærkninger om spørgsmålet, der ledsager det socialdemokratiske lovforslag.

Det socialdemokratiske forslag går dernæst ud på, at bestemmelsen i funktionærlovens § 2 a om såkaldt usaglige opsigelser også skal gælde de af sømandsloven omfattede funktionærer. Handelsministeriet har i 1966 nedsat en kommission til overvejelse af ændringer i sømandsloven; i disse overvejelser indgår spørgsmålet om indførelse af en bestemmelse i sømandsloven svarende til § 2 a i funktionærloven. Det vil efter min opfattelse næppe være rigtigt at udtage dette spørgsmål af den sammenhæng, hvori det således allerede i forvejen behandles.

Det socialdemokratiske forslags § 1, nr. 4, har det sigte at give funktionærer med varig tilknytning til en virksomhed større tryghed i ansættelsen ved ændrede regler om opsigelsesvarsel. Det er et spørgsmål, som det af mig fremsatte lovforslag også beskæftiger sig med, og jeg har den opfattelse, at det forslag, jeg har stillet om fratrædelsesløn,

bedre tilgodeser den tryghedsinteresse, der er tale om at varetage.

§ 1, nr. 6, i forslaget går ud på en ændret formulering af bestemmelsen om de såkaldte usaglige opsigelser. Det siges i bemærkningerne, at den nuværende lovtekst ikke har kunnet danne basis for gennemførelse af de i lovteksten omhandlede godtgørelseskrav ved domstolene, og det tilføjes, at dette navnlig skyldes, at det i dag er funktionæren, der skal bevise, at en opsigelse ikke er rimeligt begrundet. Efter forslaget skal arbejdsgiveren bevise, at opsigelsen er rimeligt begrundet. Der er efter min mening behov for, at forslagsstillerne uddyber baggrunden for forslaget. Det går jo ud på at indføre en regel, der afviger fra, hvad der er sædvanligt i dansk ret. Jeg er bekendt med, at funktionærorganisationerne tidligere har været inde på lignende tanker om såkaldt omvendt bevisbyrde, men det er mit indtryk, at spørgsmålet ikke mere tillægges den betydning, som man tidligere — og vistnok med urette — mente at det havde.

Det socialdemokratiske forslag indeholder i en ændret affattelse af funktionærlovens § 8, som jeg i øvrigt er enig i, en ændring, der går ud på, at de hidtil gældende efterlønsydelser skal fordobles. I bemærkningerne anføres blot, at de gældende efterlønsbeløb er for små. Jeg synes ikke, det er berettiget således ganske at se bort fra, at ydelse af efterløn kan være en betragtelig byrde for arbejdsgiveren, der ofte kan være en virksomhed med beskedne økonomisk bæreevne. I den forbindelse lægger jeg vægt på, at retten til efterløn indtræder allerede efter forholdsvis kortvarige ansættelser.

Selv om jeg her mest har opholdt mig ved de punkter i det socialdemokratiske forslag, hvor jeg har betæneligheder, vil jeg dog gerne sammenfattende og afsluttende sige, at jeg synes, de to forslag, der nu foreligger til ændringer i funktionærloven, regeringens forslag og det socialdemokratiske, bør kunne danne grundlag for et godt og sagligt samarbejde i det kommende folketingsudvalg.

Erling Dinesen: Arbejdsministerens sidste udtalelser kan jeg umiddelbart tiltræde, selv om jeg unægtelig har lidt svært ved at se med det oplæg, der er kommet, hvordan det